

Retten i Glostrups DOM

Dato: 15. februar 2022

Rettens sagsnr.: D10-13280/2021

Politiets sagsnr.: 0700-73112-00016-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1971

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 12. november 2021 samt tilkendegivelse er modtaget den 14. januar 2022.

Tiltalte er tiltalt for

1.

Vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, til dels som forsøg jf. § 21,

ved den 12. september 2021 ca. kl. 17.25 nord for *Sted1, Adresse1* i Høje Taastrup Kommune, med en kokkekniv have stukket ud efter *Forurettede* for at ramme ham, hvilket til dels mislykkedes, da *Forurettede* værgede for sig og tog fat om kniven, og derfor alene fik snittet sin poloshirt op foran brystet og fik mindre snitsår på venstre hånd,

2.

Overtrædelse af straffelovens § 266,

ved den 12. september 2021 ca. kl. 17.15 på *Forurettedes* telefonsvarer at have indtalt en besked, hvor han truede med at "brænde hans røv og bokse ham" eller lignende, samt ved samme dag ca. kl. 17.28 nord for *Sted1, Adresse1* i Høje Taastrup Kommune, at have truet *Forurettede* ved at holde en kniv frem mod *Forurettede* og udtalt "jeg dræber dig" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt hos *Forurettede* for sit liv, helbred eller velfærd,

3.

Overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, nu § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, jf. liste B, nr. 59,

ved den 12. september 2021 kl. 18.46 på sin mors adresse, *Adresse2*, Høje Taastrup 2630 Taastrup, hvor han havde et værelse, at have været i besiddelse af 12,92 gram hash og 0,7 gram skunk til eget brug.

4.

Overtrædelse af knivloven § 7, tk. 1, jf. § 1

ved den 12. september 2021 ca. kl. 17.25 uden anerkendelsesværdigt formål på offentligt tilgængeligt sted nord for *Sted1, Adresse1* i Høje Taastrup Kommune, under de i forhold 1 og 2 nævnte skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en kokkekniv

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, stk. 1, jf. § 22, nr. 4, 6 og 8, og § 32, stk. 4, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, om retten fastsætter, subsidiært at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24 b, stk. 1, jf. § 22, nr. 4, nr. 6 og nr. 8, tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1. Han har delvist nægtet sig skyldig i forhold 2. Han har erkendt sig skyldig i forhold 3 og 4.

Forurettede har påstået, at tiltalte skal betale 4715 kr. i erstatning, hvoraf 200 kr. udgør erstatning for ødelagt t-shirt men 4.515 kr. udgør svie og smerte for 21. dage. Der er taget forbehold for yderligere krav.

Tiltalte har bestridt erstatning pligten. Han har tillige bestridt kravet størrelse for så vidt angår svie og smerte, men har ikke haft bemærkninger til størrelsen af kravet for dækning af t-shirt.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte *Tiltalte* og af vidnerne *Forurettede* og *Vidne1*.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Af politiattest udfærdiget på Ortopædkirurgisk afdeling, Hvidovre Hospital den 23. september 2021 fremgår, at *Forurettede* rettede henendelse på skadestuen den 12. september 2021 kl. 18.31. Det fremgår, at han oplyste, at han blevet overfaldet med kniv og havde pareret med venstre hånd. Det er angivet, at han har oplyst, at han havde fået 3 øl forud for hændelsen. Om objektive fund er anført følgende:

"1. ve. hånd lille snitsår ca 5 mm imellem 1. og 2. finger, overfladisk, ikke suturkrævende normal bevægelse og følesans og blodforsyning

2. i 2. fingers fingerblomme ses et snitsår på ca 1,5 cm, flængen gaber ikke normal følesans og blodforsyning.

3. i 3. fingers fingerblomme ses et meget overfladisk snitsår ca 7 mm gaber ikke."

Det fremgår af rapport af 22. september 2021, at politet har fortaget udlæsning af telefon tilhørende *Forurettede*. Det fremgår heraf at der kl. 16.53 var et opkald fra tiltalte til *Forurettedes* telefon, af 1 min og 5 sekunders varighed. Mellem kl. 17.08 og 17.17 var der 5 opkaldsforsøg. Kl. 17.18 har *Forurettede* modtaget meddelelse om at der er tre beskeder i hans voicemail. Fra kl. 17.18 - kl. 17.23 var der 9 omkaldsforsøg fra tiltalte til *Forurettede*. Kl. 17.28 foretog *Forurettede* et alarmopkald til 112.

Der er afspillet to lydfiler fra *Forurettedes* telefon varer vedrørende forhold 2.

Der er forevist fotos fra gerningssted og af *Forurettedes* skader på hånd og t-shirt, samt fotos af tiltalte optaget af *Forurettede* på sin telefon.

Af erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser af 26. oktober 2021 fra Retsgenetisk afdeling fremgår, at der er foretaget undersøgelse af materiale sikret fra tiltaltes jakke, henholdsvis blodtilsmudsning indvendig i højre lomme og blodtilsmudsning på højre ærme. Det fremgår for begge prøver, at dna-profilen for en større mængde dna blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig at observere, hvis den større mængde dna stammer fra *Forurettede.*, end hvis den stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning.

Tiltaltes personlige forhold

Tiltalte er tidligere straffet herunder ved

- dom af 23. oktober 2019 efter lov om euforiserende stoffer 1, stk. 3, jf. § 3 stk. 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 2, stk. 4 og § 3, stk. 2, jf. § 27 stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 43. Tildelt advarsel om udvisning i mfa udlændingelovens § 24b, stk. 1.

Kriminalforsorgen har i en undersøgelse i medfør af ret plejelovens § 808 den 13. december 2021 anført bl.a., at tiltalte er opvokset i Iran med forældre og 4 søskende. Han har boet i Danmark siden 1990. Han er fraskilt og har en datter på 17 år. Han har en erhvervsuddannelse i Danmark om skibsbygger. Han har i mange år arbejdet som chauffør, men har siden 2014 været løser tilknyttet til arbejdsmarkedet. Han lever meget alene og har ikke socialt netværk uden for familien. Der er tillige anført at han "stiler mod at søge repatriering og kunne bosætte sig i Iran.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret at han har fast bopæl i form af en 1-værelses lejlighed, som er tæt på hans mors bolig, men at han gennem de sidste 13-14 år også har boet i et værelse hos sin mor som er 74 år. Han er "mors dreng". De er afhængige af hinanden og han hjælper hende meget. Hun har haft hjemmehjælp men vil heller gøre tingene selv. De hjælper også han bror som bor på et bosted. Han mor har psykiske mén, efter at han ældre bror forsvandt i krigen mellem Iran og Irak. Hun har en slags skizofreni, men den er anderledes end han lillebror.

Han har i dag lidt lagerarbejde. Han har alkohol og hashmisbrug. Han ophørte med alkohol mens han var varetægtsfængslet, og nu drikker han kun en øl i ny og næ.

Hans datter bliver 18 år til juli 2022. Han og hende mor gik fra hinanden i 2006, og siden har han haft samvær med datteren hver 14. dag. Han har rigtig god kontakt med hende, og har lige betalt hendes kørekort.

Han flygtede fra Iran da han var 17 år. På grund af værnepligten kunne han ikke komme tilbage de første 17 år. Derefter blev han "benådet". Siden har han været i Iran 5-6 gange hver gang i 2-3 uger på ferie. Han vil gerne tilbage til Iran. Han har søgt repatriering, men det blev at i stå på grund af Coronaen. Hans datter er snart 18 år, og så vil han gerne tilbage til Iran, hvis den danske stat hjælper ham.

Hele hans nære familie bor i Danmark. Kun fjernere slægtninge bor i Iran. Dem har han ingen relationer til. Hans far har købt en lejlighed i Iran, hvor han bor delvist. Han har ikke nogen relation til sin far.

Udlændingestyrelsen har den 9. december 2021 udtalt, at *Tiltalte* har haft lovligt ophold i Danmark i 30 år, 4 måneder og 30 dage. Det er herefter anført:

" ...

§ 26 stk. 2:

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 8. oktober 2021 (afhøring foretaget den 20. oktober 2021)

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- er ugift, men har en datter i Danmark som bor hos sin mor
- har forældre og 4 søskende i Danmark
- har taget en skibsbyggeruddannelse hos *Virksomhed* i 5 år, arbejdede kun kortvarigt som skibsbygger, da firmaet lukkede,
- tog efterfølgende lastbilchaufførkursus og har siden kørt lastbil i ca. 20 år for forskellige vognmænd.

Udlændingestyrelsen bemærker, at det fremgår af CPR, at pågældendes datter er født i Danmark for 17 år siden og er amerikansk statsborger. Det fremgår videre, at pågældende ikke har boet på samme adresse, som sin datter siden den 1. august 2006.

Udlændingestyrelsen bemærker endvidere, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende datter, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

... ”

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 12. september 2021 til den 14. december 2021

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1 og 2

Efter de samstemmende forklaringer, og sammenholdt oplysningerne fra udlæsning af *Tiltaltes* telefon, lægger retten til grund, at *Tiltalte*, om var beruset, blev meget vred på *Forurettede* og derfor ringede til ham adskillige gange, herunder indtalte to beskeder på hans telefonsvarer, og at han derpå opsøgte ham på pladsen bag Høje Taastrup Torv medbringende en stor køkkenkniv, som han pegede på *Forurettede* med.

Det kan efter afspilningen af lydoptagelsen lægges til grund, at han i den forbindelse udtalt noget med "at brænde hans røv" lige om det efter både *Tiltalte* og *Forurettedes* forklaring i retten kan lægges til grund, at *Tiltalte*, mens han pegede på *Forurettede* med kniven, udtalte noget om at "Jeg skal vise dig" eller "du er færdig" eller lignende.

Retten finder det herved bevist at *Tiltalte* er skyldig som anført i tiltalen i overtrædelse af straffeloven § 266 idet bemærke, at udsagnene både i telefonen og på stedet i lys af situationen må anse for trusler, der er egnet til at fremkalde alvorlig frygt for *Forurettedes* liv eller helbred.

Efter *Forurettede* sikre forklaring som er støttet af oplysninger om skader foto af t-shirt og forklaring fra et vidne finder retten det tillige bevist, at *Tiltalte* herefter flere gange svingede kniven frem og tilbage tæt på *Forurettede*, som skridt for skridt trak sig tilbage mens *Tiltalte* gik frem mod ham og at afstanden mellem dem var så lille, at kniven derved flænsede *Forurettedes* t-shirt på forsiden ved brystkassen, ligesom *Forurettede* blev tilført et snit i venstre hånden, da han greb ud efter kniven for at

afværge, da kniven var helt tæt på ham. Retten finder det herved bevist at *Tiltalte* har gjort sig skyldig i vold og forsøg på vold mod *Forurettede* som beskrevet i anklageskriftet, herunder ved på tæt hold at stikke ud mod *Forurettedes* overkrop. Han er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21.

Forhold 3 og 4

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i besiddelse af euforiserende stoffer og i besiddelse af kniv under omstændigheder som beskrevet i forhold 3 og 4. Tilståelsen støttes af de oplysninger der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 9 måneder, jf. straffelovens 245, stk. 1, jf. tildels § 21, og § 266, lov om euforiserende stoffer 3 stk. 1, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1, jf. § 3 stk. 1, jf. liste B nr. 59, - tidligere § 27 stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1 liste A nr. 1, og knivlovens § 7 stk. 1, jf. § 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der er tale om et legemsangreb af særlig farlig karakter i form af knivstik og forsøg herpå. Herefter, og da volden grundet *Forurettedes* værgen, ikke medførte alvorlig skade finder retten, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 9 måneder.

Da *Tiltalte* herefter er straffet med en ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens 245, og knivlovens § 1, udvises han i medfør af udlændingelovens § 22, stk. 1 nr. 6 og nr. 8, jf. § 26, stk. 2, med indrejseforbud i 6 år, jf. § 32, stk. 4, nr. 5.

Retten har herved afgørende lagt vægt på oplysningen om, at tiltaltes datter hvis opholdsgrundlag efter det oplyste ikke er afhængigt af tiltaltes, bliver 18 år i juli 2022, og at tiltalte selv har oplyst, at han som følge heraf vil søge repatrieringsydelse, med henblik på at rejse til Iran. Herefter finder retten, at en udvisning med sikkerhed ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Om erstatningspåstanden bemærker retsformanden, at *Tiltalte* er erstatningsansvarlig for de skader, som er påført *Forurettede* ved hændelsen. Retten tager herefter kravet om erstatning for ødelagt t-shirt til følge. Med hensyn til kravet om svie og smerte finder retten, at oplysningerne er ufuldstændige, hvorfor kravet ikke kan tages under påkendelse, men må afgøres ved erstatningsnævnet eller ved civil søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* skal straffes med fængsel i 9 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til *Forurettede* betale 200 kr. med tillæg af procesrente fra den 15. februar 2022.

.....

Østre Landsrets 7. afdelings DOM

(landsdommerne Peter Thønnings, Finn Morten Andersen og Nina Melgaard Ringsted (kst.) med domsmænd).

Dato: 8. juni 2023

Rettens sagsnr.: S-504-22

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1971, (advokat Martin Andersen, besk.)

Dom afsagt af Retten i Glostrup den 15. februar 2022 (D10-13280/2021) er anket af *Tiltalte* med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Forurettede, *Forurettede*, har gentaget det for byretten nedlagte krav om erstatning.

Tiltalte har også for landsretten bestridt erstatningspligten og størrelsen af kravet for så vidt angår svie og smerte.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet *Forurettede*.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet *Vidne2*.

Den i byretten af vidnet *Vidne1* afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELDAT]

I relation til forhold 2 er der også under ankesagen afspillet to lydfiler fra *Forurettedes* telefonsvarer.

Personlige oplysninger

Tiltalte er straffet flere gange både før og efter den i dommen nævnte dom afsagt af Københavns Byret den 23. oktober 2019, hvorved tiltalte blev tildelt en advarsel om udvisning.

Overlæge *Vidne3*, Justitsministeriets Retspsykiatriske Klinik, har til brug for ankesagen udarbejdet en retspsykiatrisk erklæring vedrørende tiltale.

Af erklæringen, der er dateret den 30. marts 2023, fremgår bl.a.:

”Tidligere kriminalitet

Af straffeattest dateret 24. februar 2022 samt af modtagne særakter fremgår:

21 år gammel, 7. september 1993, blev observanden for tyveri idømt 5 dagbøder a 200 kr. 24 år gammel, 14. november 1995, blev observanden for vold eller trussel om vold mod nogen i offentlig tjeneste idømt 20 dages fængsel.

26 år gammel, 29. september 1998, blev observanden for vold eller trussel om vold mod nogen i offentlig tjeneste, anden kønslig omgængelse jf. voldtægt af særlig farlig karakter jf. voldtægt ved ulovlig tvang idømt 2 års fængsel.

29 år gammel, 16. marts 2001, blev observanden for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer idømt 14 dages fængsel.

31 år gammel, 20. marts 2003, blev observanden for legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter idømt 40 dages fængsel mod en prøvetid på 2 år.

38 år gammel, 8. december 2009, blev observanden for brugstyveri ved udeblivelsesdom idømt 4 dagbøder a 350 kr.

39 år gammel, 26. januar 2011, blev observanden for mandatsvig samt tyveri idømt 6 måneders fængsel. Løsladt 25. november 2011 mod en prøvetid på 2 år. Reststraf 63 dage.

46 år gammel, 6. marts 2018, blev observanden for tyveri ved udeblivelsesdom idømt 6 dagbøder a 400 kr.

48 år gammel, 23. oktober 2019, blev observanden for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer idømt 10 dages fængsel samt tildelt advarsel om udvisning. Løsladt 18. december 2019.

48 år gammel, 14. november 2019, blev observanden for overtrædelse af færdselsloven bl.a. med hensyn til hastighedsovertrædelse og kørsel uden førerret jf. dom uden retsmøde idømt bøde på 4.500 kr. samt 1 klip i kørekortet.

48 år gammel, 11. februar 2020, blev observanden for overtrædelse af færdselsloven med hensyn til kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer jf. dom uden retsmøde idømt bøde på 4.000 kr. samt 1 klip i kørekortet.

49 år gammel, 29. september 2021, blev observanden for overtrædelse af færdselsloven med hensyn til kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer idømt bøde på 7.000 kr. samt frakendt førerretten i 3 år.

Observanden oplyser her om dommen da han var 26 år gammel, at han havde drukket meget whisky og afviser at have voldtaget kvinden. Han angiver selv at veje ca. 70 kg, og at kvinden vejede 130 kg, hvorfor han ikke ville kunne tvinge hende til handlingen.

...

Konklusion:

Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ikke antages at have været sindssyg på tidspunkterne for de påsigtede forhold. Han var påvirket af alkohol og cannabis på tidspunkterne for de påsigtede forhold, men der er ingen mistanke om, at en abnorm rustilstand skulle have foreligget. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller anden hjerneorganisk lidelse.

Observanden er vokset op i Teheran sammen med sine forældre og søskende, om end faren arbejdede i udlandet i længere perioder. Antageligt var opvæksten almindelig og økonomisk privilegeret. Hans 10 års skolegang var uproblematisk og afsluttedes med høje karakterer. I teenageårene udbrød der krig, og efter endt skolegang var observanden værnepligtig, indtil familien flygtede og kom til Danmark, da han var 18 år. Her har han været relativt stabilt i arbejde indtil 2014, hvorefter han har været ledig. Hele voksenlivet har han haft et vist misbrug, der har været forsøgt behandlet. Han er fraskilt og har en vis kontakt til sin 18-årig datter, ellers er hans netværk begrænset til den nærmeste familie. Han synes at leve en noget stille og tilbagetrukket tilværelse med få aktiviteter i løbet af hverdagen.

Observanden har et omfattende misbrug siden 1990. Han misbruger på daglig basis alkohol, angstdæmpende medicin (benzodiazepiner) og cannabis. Han har tidligere misbrugt kokain. Han har modtaget behandling flere gange for sit misbrug med hurtigt recidiv til misbrug.

Observanden har ikke haft kontakt til psykiatrien. Han har siden 2007 været i forløb hos egen læge med hyppige kontakter med baggrund i observandens omfattende blandingsmisbrug. Der har været forsøgt flere aftrapninger af medicinmisbrug. Han har modtaget behandling for sit misbrug, men også ofte afvist tilbud herom.

Ved herværende undersøgelse fremtræder observanden ikke sindssyg eller mentalt retarderet. Han er præget af et omfattende blandingsmisbrug gennem hele sit voksenliv og af personlighedsmæssige træk i form af bortforklaringstendens, lav frustrationstolerance og manglende ansvarsfølelse. Han har muligvis sparsomme og kortvarige hørehallucinationer, uden at dette leder til mistanke til egentlig sindssygd.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf.

Ved betinget dom, kombinationsdom eller prøveløsladelse anbefales tilsyn af kriminalforsorgen med vilkår om lægeligt ledet behandling mod misbrug efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse.”

Overlæge Vidne4, speciallæge i psykiatri ved KABS, har afgivet en erklæring af 25. maj 2023 vedrørende tiltalte. Af erklæringen fremgår blandt andet, at

”Tiltalte (Tiltalte) har været tilknyttet KABS KASA siden d.8.3.2023. KABS KASA er et ambulant rusmiddelbehandlingstilbud, der behandler psykiatrisk lidelse og misbrug samtidigt. Behandlingen er baseret på fuldstændig frivillighed og er bevilget af Høje-Taastrup Kommune.

Tiltalte er blevet tilknyttet rusmiddelbehandling på grund af dagligt overforbrug af alkohol, cannabis og benzodiazepiner, hvorfor der er tale om en blandet afhængighedsproblematik. Han har indtil videre været igennem en indledende udredningsperiode, hvor han har talt med psykiater, psykolog og haft sundheds -og trykthedsamtaler med social-og sundhedsfagligt personale.

Tiltalte har en del psykiatiske problematikker. Først og fremmest er der mistanke om PTSD og han har relevant traumehistorik både fra barndommen og fra flugten til Danmark. Dernæst har han problemer med aggressionsforvaltning med et voldsomt temperament, sort/hvid tankegang og voldsomme stemningsudsving, der kunne pege i retning af, at der er en underliggende personlighedsforstyrrelse. Alle rusmidler benyttes til at dulme følelser.

Han har meget vanskeligt ved at begå sig i samfundet, samtidig med at han overvurderer egne evner, og har derfor behov for støtte til en lang række af almindelige gøremål som f.eks. tale med offentlige instanser som kommune og sundhedsvæsen.

Tiltalte vurderes til at være i målgruppe for dobbeltdiagnostisk behandlingsindsats, hvorfor han er indstillet til at fortsætte i behandling i KASA i de næste 6 måneder. Såfremt der er behov for yderligere behandling, vil der blive genansøgt om tilsagn dertil; således er der ikke på forhånd angivet en fast behandlingsperiode.

Tiltalte er blevet tilknyttet en primær rusmiddelbehandler, der fungerer som tovholder og som varetager samtaleforløb. Der er udarbejdet flere mål med behandlingen i KASA. Først og fremmest motiveres Tiltalte imod indlæggelse til afrusning for alkohol-og benzodiazepinafhængighed, med henblik på at han bliver alkoholfri og får udarbejdet nedtrapningsplan for benzodiazepinforbruget. Der er aftalt dato for mulig indlæggelse.

Af øvrige mål for behandlingen i KASA kan nævnes, at Tiltalte bliver bedre til at håndtere vrede, at han får et stabilt fremmøde og hjælp til at komme til tandlægen.

Tiltalte har fremmøde 2 gange om ugen, og derudover mulighed for telefonisk kontakt med primær rusmiddelbehandler.

Det vurderes, at Tiltalte har behov for yderligere psykiatrisk udredning og behandling. En valid vurdering af diagnoser kan dog først ske, når forbruget af rusmidler er nedbragt. Der er løbende behov for psykiatrisk vurdering for denne borger, og ordination af støttemedicin vil formentlig blive nødvendig.”

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat har sin mor og tre søskende i Danmark. Hans far er førtidspensionist og har en lejlighed i Danmark, hvor han dog kun bor et par uger om året, ellers bor han i Iran. Tiltalte har ikke kontakt til sin far, som har svigtet ham. Det er 7-8 år siden, han sidst så og talte med sin far i Danmark. Han talte dog telefonisk med sin far for 3 dage siden. Han skældte da sin far ud for at have svigtet sin familie. Han har ikke boet sammen med sin far i Danmark.

Han har gennem mange år misbrugt hårde stoffer, men har været ude af det misbrug i 3-4 år. Han har siden været i forskellige behandlingsforløb for sit øvrige misbrug af alkohol og stoffer. Han er nu i et forløb hos KABS, sådan som det fremgår af udtalelsen herom. Han har ikke drukket i 5 dage og vil gerne indlægges til behandling for sit misbrug.

Før corona-tiden ønskede han at komme tilbage til Iran. Han kan imidlertid ikke rejse frit i Iran og oplever at blive betegnet som landsforræder. Hvis han kan få økonomisk bistand fra Danmark, vil han dog gerne rejse til Iran og få overstået sin militærpligt. Han har imidlertid boet i Danmark i 32 år og er fortrolig med dansk kultur. Han kan derfor ikke lige nu forestille sig at bosætte sig i Iran.

Han har et godt forhold til sin datter, som han har støttet økonomisk, idet hans fraskilte ægtefælle ikke har så god økonomi. Han ser sin datter jævnligt, når han presser på, idet hun har travlt med veninder.

Tiltalte har ikke været varetægtsfængslet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det af de grunde, der er anført i dommen, til grund, at tiltalte forsætligt med den medbragte kniv på tæt hold stak ud mod forurettedes krop for at ramme ham som beskrevet i tiltalen. Det lægges videre til grund, at forurettede pådrog sig skader på hånden i sit forsøg på at værgе for sig, da tiltalte angreb ham med kniven. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 1.

Af de grunde, der er anført i dommen, tiltrædes det tillige, at tiltalte i forhold 2 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 i det omfang, som er fastslået i dommen. Det bemærkes herved, at truslerne samlet set og i sammenhæng med forhold 1 har været egnede til at fremkalde alvorlig frygt hos forurettede.

Straffen findes passende fastsat. Det bemærkes herved, at der henset til forholdets karakter ikke er grundlag for at fravige det klare udgangspunkt om ubetinget frihedsstraf ved overtrædelse af straffelovens § 245.

I relation til spørgsmålet om udvisning bemærkes, at da tiltalte er fundet skyldig og straffet med fængsel i 9 måneder for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 245, stk. 1, til dels jf. § 21, og knivlovens § 1 er betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6 og 8, opfyldt. Efter

udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 4, jf. stk. 1, nr. 1, skal udvisning som udgangspunkt ske med indrejseforbud i 6 år.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal tiltalte derfor udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro og forbrydelse.

Spørgsmålet er derfor navnlig, om udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 51 år og iransk statsborger. Han kom til Danmark i 1990, da han var 18 år gammel. Han er ikke gift og bor skiftevis alene og hos sin mor, hvor han har et værelse. Han er fraskilt og har en datter, som nu er myndig, og for hvem det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser, hvis han udvises. Han har sin mor og fire søskende i Danmark. Hans far, som han angiveligt ikke har kontakt til, har en lejlighed i Iran, hvor faderen bor det meste af tiden. I Iran har han onkler og tanter, som han ikke har kontakt med.

Udvisning vil således indebære et indgreb i tiltaltes ret til privatliv og familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1.

Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsafvejning. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, længden af tiltaltes ophold i Danmark, samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og til Iran. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68.

Som anført ovenfor er tiltalte kommet til Danmark som voksen, og han har haft ophold her i landet i ca. 33 år, heraf lovligt ophold i godt 30 år. Det fremgår af sagens oplysninger, at han taler og skriver dansk. Han har gennemført en uddannelse som skibsbygger og arbejdet inden for faget i 5 år. Han har herefter i et vist omfang været tilknyttet det danske arbejdsmarked senest som chauffør i en længere periode indtil 2014. Herefter har han kun haft sporadisk kontakt til arbejdsmarkedet. Han har et mangeårigt blandingsmisbrug af alkohol og stoffer og modtager kontanthjælp. Han har oplyst, at han 5-7 gange har været på ferieophold i Iran af en varighed på 2-3 uger. Han har gennemført 10 års skolegang i Iran med høje karakterer.

Henset til disse oplysninger om tiltaltes tilknytning til Danmark og til det oplyste om tiltaltes opvækst til sit 17. år i Iran, hvor han også har haft sin skolegang og delvist aftjent værnepligt, finder landsretten, at tiltaltes sociale og kulturelle bånd til Iran er af en sådan karakter, at han vil have gode forudsætninger for at klare sig i landet, hvis han udvises af Danmark. Dette underbygges af, at tiltalte som anført i dommen i hvert tilfælde på et tidspunkt har haft ønske om at modtage repatrieringsydelse med henblik på frivilligt at udrejse til Iran.

Tiltalte er tidligere og over en længere årrække straffet flere gange – herunder for personfarlig kriminalitet og overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer – og senest navnlig ved Københavns Byrets dom af 23. oktober 2019, hvor han blev tildelt en advarsel om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b, stk. 1. Han er dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til udvisning. Han er fortsat hermed, og han er således i denne sag fundet skyldig i navnlig en grov voldsforbrydelse, hvilket afspejler sig i den fastsatte straf af fængsel i 9 måneder.

Efter navnlig arten og grovheden af kriminaliteten og det forhold, at tiltalte tidligere er advaret om udvisning, finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte,

er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Landsretten bemærker i den forbindelse, at tiltalte – uanset længden af hans ophold i Danmark – har særdeles gode forudsætninger for socialt, sprogligt og kulturelt at klare sig i Iran. Med hensyn til spørgsmålet om tiltaltes eventuelle ret til familieliv må det efter sagens oplysninger lægges til grund, at tiltalte har en nær relation til sin mor og en vis kontakt til sin voksne datter, men at relationerne ikke er karakteriseret ved, at der udøves pleje eller består anden form for afhængighed. Tiltaltes datter er opvokset og bor hos sin mor i Danmark, og tiltaltes moder har andre børn i Danmark, som vil kunne tage sig af hende. Tiltalte vil kunne opretholde kontakten med sin moder og datter ved bl.a. kommunikation via telefon og internet.

Da udvisning således ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder landsretten, at tiltalte er udvist af Danmark, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og med indrejseforbud som bestemt af byretten, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 4.

Tiltalte har et misbrug af alkohol og stoffer og har efter de psykiatriske erklæringer en del psykiatriske problematikker. Efter det oplyste er der behov for psykiatrisk udredning og behandling, hvilket dog først kan ske, når hans forbrug af rusmidler er nedbragt. Hvorvidt disse omstændigheder måtte være til hinder for udsendelse, vil i givet fald skulle afgøres i forbindelse med udsendelse af tiltalte. Tilsvarende gælder, hvorvidt tiltalte risikerer at lide overlast fra myndighederne i Iran.

Landsretten stadfæster derfor dommen i det omfang, den er anket.

Efter de juridiske dommeres bestemmelse stadfæstes dommens bestemmelse om erstatning.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod *Tiltalte* stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.